

[Alfred Hansen]

ministeren vil altså prøve at sælge ideen under henvisning til, at de er nyttige, at man virkelig har styring på pengeinstitutterne nu med disse offentlige repræsentanter. Derfor må det naturligvis være ministeren, der fremkommer med det nødvendige vægtige dokumentationsmateriale for denne påstand.

Ministeren sagde, at det meget ofte var de statsudpegede, der blev formænd. Som om det i sig selv gav nogen særlig garanti for, at der var bedre tilsyn. Jeg vil gerne spørge ministeren, da nu denne påstand er fremkommet: hvor stor en procentdel af formændene er statsudpegede? Det kunne måske være nyttigt for den videre debat at få denne procent oplyst. Jeg vil tro, at ministeren har tallet med i lommen, da han så bramfrit fremkom med denne udtalelse her fra talerstolen. Nu har det offentlige fået indsigt i banker og sparekasser, siger ministeren. Vi må have et notat i udvalget, som viser, at denne påstand er rigtig.

Jeg har ikke særlig mange kommentarer til den socialdemokratiske ordfører, som jo var et ekko af ministeren. Det er jo ikke noget nyt; det ville have været ganske sensationelt, om de havde en forskellig holdning til lovforslaget.

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for venstre og konservative. Tak for de meget vægtige indlæg. Jeg synes ikke, det er nødvendigt at gentage de gode argumenter, men tak for tilslutningen og de ting, der blev bragt ind i debatten, som vi andre muligvis ikke havde fået med. Ikke mindst vil jeg takke repræsentanten for venstre – det parti, som i 1974 måtte lægge navn til denne famøse lov.

Naturligvis vil jeg også sige tak til fremskridtspartiet, som jo er medforslagsstiller til lovforslaget.

Hr. Rahbæk Møller fra SF tror bestemt ikke på nytteværdien af ordningen, men han var på den anden side meget kritisk over for lovforslaget. Jeg vil gerne henvise til svaret fra hr. Waldorff til SFs ordfører, som jo navnlig klandrede VS for den holdning, VS har. Jeg synes, den er meget eksemplarisk, og jeg synes, den taler for sig selv. Jeg vil nok mene, at de argumenter, VS fremfører for sin holdning, er betydelig mere acceptable end den argumentation, som SF forsøger at fremføre for at finde en legal begrundelse for at gå imod lovforslaget. Jeg håber naturligvis,

at hr. Rahbæk Møller og SF ændrer indstilling, når vi kommer i udvalget, for SF tror jo heller ikke på nytteværdien af ordningen. Jeg forstår godt, at VS siger: så længe vi har denne ordning, kan vi ikke få lavet en anden lov. Denne ordnings eksistens er gift for et andet initiativ på det område, som VS ønsker at tage. Jeg skal ikke blande mig i den diskussion, som her er opstået mellem disse to partier, men jeg vil stærkt appellere til hr. Rahbæk Møller om at sondere terrænet endnu en gang i SFs gruppe for at finde frem til en anden holdning gående ud på, at man kan støtte forslaget.

Den radikale ordfører, fru Janne Normann, sagde, at der var glæde rundt omkring over disse samfundsrepræsentanter. Hos hvem? Hvem er det, der er så glad for dem? Der er vel stort set ikke andre end de repræsentanter, som nu har fået lov til at sidde i disse udvalg. Oplysningerne er meget ringe, siger fru Janne Normann. Jeg er helt enig. Fru Janne Normann vil gerne vide noget mere om funktionen, nytteværdien. Også helt enig. Jeg håber, vi sammen kan finde frem til nogle supplerende spørgsmål i udvalget, så også det radikale venstre får et bedre og et andet grundlag at tage sin endelige stilling til forslaget på, når det forhåbentlig om føje tid kommer til afstemning her i salen. For det skal jeg da sige, at det er min agt, at vi skal prøve at få skrevet betænkning i denne samling, og så må vi have lovforslaget til afstemning. Afstemningen kan jo få et sådant forløb, at ministeren i hvert fald ikke kommer til at stifte bekendtskab med et tilsvarende forslag senere.

Ordningen skal have en chance, mener det radikale venstre, i hvert fald ordføreren for det radikale venstre; 6 år er der gået, fru Janne Normann. Hvor mange år skal man give et sådant lovforslag, før man kan vurdere, om det har levet op til forventningerne?

Jeg vil gerne sige tak til hr. Bollmann fra CD for tilslutningen. Jeg må konstatere, at det var det eneste parti inden for forligspartierne vedrørende den økonomiske politik, som turde – jeg ved ikke, om det har noget med mod at gøre, men i hvert fald viste, at man ville lægge afstand til regeringen. Tak for det, hr. Bollmann.

Jeg vil også sige tak til hr. Waldorff.

Jeg er selvfølgelig skuffet over fru Inge Krogh, som ikke kunne støtte forslaget. Jeg